

отъ остри болки на носа. Неочаквано го обзе новъ страхъ отъ нѣщо неизвестно, и то безъ да знае, защо, се скри въ храста. Едва успѣ да направи това, отъ височината, порейки въздуха, се показа нѣщо голѣмо, крилато, страшно. Спускаше се отъ небеснитѣ височини ястребъ.

Докато вълчето лежеше въ храста и боязливо поглеждаше изъ подъ клончетата, глухарката, която остана на срѣщната страна на поляната, бързо отлетя отъ разореното гнездо. Потънала въ скърбъ, тя не обърна внимание на падналата отъ небето крилата стрѣла. Но вълчето я видѣ; видѣ и какъ ястребътъ заби якитѣ си нокти въ глухарката, чу ужасния викъ, който тя нададе и видѣ, какъ ястребътъ я издигна къмъ небето.

Нови приключения

Много време измина, откакъ сивото вълче напусна майчиното леговище. Презъ това време то научи много нѣща, разбра, че животѣ сжщества сж направени отъ месо, че това месо е вкусно. Но разбра и друго: че когато тия живи сжщества сж голѣми, тѣ причиняватъ страдания, и затова по-добре е да нападашъ малкитѣ имъ, а съ голѣмитѣ да не се залавяшъ.

Тоя день вълчето прекара и друго приключение. То си спомни, че има майка и тръгна да я търси, макаръ да усѣщаше, че е много изморено. Когато се промъкваше между храститѣ, вълчето чу остъръ писъкъ: то видѣ невѣстулка, която бързо избѣга отъ него. Тя е малко животинче, та вълчето не се уплаши отъ нея. После то видѣ въ краката си друга, съвсемъ малка гадинка, дълга само нѣколко